Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

SMĚRNICE RADY 2000/75/ES

ze dne 20. listopadu 2000,

kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí

(Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Rozhodnutí Komise 2006/911/ES ze dne 5. prosince 2006	L 346	41	9.12.2006
►M2	Směrnice Rady 2006/104/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	352	20.12.2006
►M3	Rozhodnutí Komise 2007/729/ES ze dne 7. listopadu 2007	L 294	26	13.11.2007
►M4	Směrnice Rady 2008/73/ES ze dne 15. července 2008	L 219	40	14.8.2008
►M5	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/5/EU ze dne 14. března 2012	L 81	1	21.3.2012
►M6	Směrnice Rady 2013/20/EU ze dne 13. května 2013	L 158	234	10.6.2013
►M7	Nařízení Komise (EU) 2018/415 ze dne 16. března 2018	L 75	18	19.3.2018

Ve znění:

►A1	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY 2000/75/ES

ze dne 20. listopadu 2000,

kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí

Článek 1

Touto směrnicí se stanoví pravidla a opatření pro tlumení a eradikaci katarální horečky ovcí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „hospodářstvím“: jakékoliv zemědělské nebo jiné zařízení, na kterém jsou přechodně nebo trvale držena nebo chována zvířata druhů vnímavých ke katarální horečce ovcí;

b) „vnímavými druhy“: všichni přežvýkavci;

c) „zvířetem nebo zvířaty“: zvíře nebo zvířata vnímavých druhů s výjimkou volně žijící zvěře, pro kterou mohou být postupem podle čl. 20 odst. 2 přijata zvláštní ustanovení;

d) „majitelem nebo držitelem“: jakékoliv fyzické či právnické osoby, které jsou oprávněnými držiteli zvířat nebo jsou za úplatu či bezplatně pověřeny jejich držením;

e) „vektorem“: hmyz druhu *Culicoides imicola* nebo jakýkoliv jiný hmyz rodu *Culicoides*, který může přenášet katarální horečku ovcí a který se podle stanoviska Vědeckého veterinárního výboru identifikuje postupem podle čl. 20 odst. 2;

f) „podezřením“: výskyt klinického příznaku katarální horečky ovcí u vnímavých druhů společně se souborem epidemiologických údajů, na jejichž základě může být výskyt této choroby důvodně předpokládán;

g) „potvrzením“: prohlášení příslušného orgánu založené na laboratorních výsledcích, že se v určitém pásmu vyskytuje virus katarální horečky ovcí; v případě epidemie však může příslušný orgán potvrdit přítomnost choroby též na základě klinických a/nebo epidemiologických výsledků;

h) „příslušným orgánem“: ústřední orgán členského státu pověřený prováděním veterinárních kontrol nebo jím pověřený veterinární orgán;

i) „úředním veterinárním lékařem“: veterinární lékař určený příslušným orgánem;

▼M5

j) „živými oslabenými očkovacími látkami“: očkovací látky vyráběné pasážováním terénních izolátů viru katarální horečky ovcí na tkáňové kultuře nebo kuřecích embryích.

▼B

Článek 3

Členské státy zajistí, že podezření na výskyt viru katarální horečky ovcí nebo jeho potvrzení je povinně a neprodleně oznámeno příslušnému orgánu.

Článek 4

1. Pokud v hospodářství, které se nachází v regionu, na nějž se nevztahují omezení ve smyslu této směrnice, je jedno nebo více zvířat podezřelých, že jsou nakažena katarální horečkou ovcí, členské státy zajistí, aby úřední veterinární lékař neprodleně využil úřední metody šetření k potvrzení nebo vyloučení přítomnosti choroby.

2. Jakmile je oznámeno podezření na výskyt dotčené choroby, úřední veterinární lékař:

a) podrobí podezřelé hospodářství úřednímu dozoru;

b) provede:

   i) soupis zvířat, v němž u každého druhu uvede počet zvířat, která uhynula nebo by mohla být nakažena, a tento soupis aktualizuje, aby se brala v úvahu zvířata nově narozená a uhynulá po dobu trvání podezření; údaje tohoto soupisu musejí být na požádání předloženy a mohou být kontrolovány při každé návštěvě;

   ii) soupis míst, na nichž vektor může přežívat nebo žít, a zejména míst, na nichž se může rozmnožovat;

   iii) epidemiologické šetření v souladu s článkem 7;

c) bude hospodářství pravidelně navštěvovat a při každé příležitosti provede důkladné klinické vyšetření nebo pitvu zvířat, která jsou mrtvá nebo podezřelá z choroby, a v případě potřeby chorobu potvrdí laboratorní zkouškou;

d) zajistí, aby:

   i) byl jakýkoliv přesun zvířat z hospodářství nebo na hospodářství zakázán;

   ii) byla zvířata v době, kdy jsou vektory aktivní, uzavřena, pokud uzná, že jsou k dispozici prostředky k provedení tohoto opatření;

   iii) zvířata, budovy používané k chovu zvířat a jejich okolí (zejména prostředí, která jsou ekologicky příznivá pro populaci *Culicoides*) byly pravidelně ošetřovány povolenými insekticidy. Příslušný orgán určí rozsah ošetření, přičemž vezme v úvahu odolnost použitého insekticidu a povětrnostní podmínky, aby se co nejvíce zabránilo napadení vektory;

▼B

iv) byla mrtvá těla uhynulých zvířat v hospodářství zlikvidována, odstraněna, spálena nebo pohřbena v souladu se směrnicí Rady 90/667/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o veterinárních pravidlech pro zneškodňování a zpracování živočišného odpadu, jeho uvádění na trh a pro ochranu před patogenními původci v krmivech živočišného původu, též z ryb, a o změně směrnice 90/425/EHS ([1]).

3. Dokud nejsou provedena opatření uvedená v odstavci 2, přijme majitel nebo držitel zvířete, které je podezřelé, že je nakaženo katarální horečkou ovcí, všechna bezpečnostní opatření, aby vyhověl ustanovením odst. 2 písm. d) bodů i) a ii).

4. Příslušný orgán může opatření uvedená v odstavci 2 použít rovněž pro jiná hospodářství, pokud vzhledem k jejich umístění, zeměpisné poloze nebo stykům s hospodářstvím, kde je podezření potvrzeno, existuje důvodné podezření na možnost nákazy.

5. Kromě ustanovení odstavce 2 lze postupem podle čl. 20 odst. 2 stanovit zvláštní ustanovení pro přírodní rezervace, v nichž žijí zvířata volně.

6. Úřední veterinární lékař nezruší opatření tohoto článku, dokud příslušný orgán nevyloučí podezření na přítomnost katarální horečky ovcí.

▼M5

Článek 5

1. Příslušný orgán členského státu může rozhodnutím povolit používání očkovacích látek proti katarální horečce ovcí za předpokladu, že:

a) takové rozhodnutí je založeno na výsledcích zvláštního posouzení rizik provedeném příslušným orgánem;

b) Komise je informována před zahájením takového očkování.

2. Při každém použití živých oslabených očkovacích látek členský stát zajistí, aby příslušný orgán vymezil:

a) ochranné pásmo, které tvoří přinejmenším oblast, kde se provádí očkování;

b) pásmo dozoru, které tvoří část území Unie rozprostírající se nejméně 50 km za hranici ochranného pásma.

▼B

Článek 6

1. Je-li přítomnost katarální horečky ovcí úředně potvrzena, úřední veterinární lékař:

a) přistoupí k porážkám, které jsou považovány za nutné, aby se zamezilo šíření epidemie, a informuje o tom Komisi;

([1]) Úř. věst. L 363, 27.12.1990, s. 51. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

▼B

b) zařídí likvidaci, neškodné odstranění, spálení nebo zakopání mrtvých těl uvedených zvířat v souladu se směrnicí 90/667/EHS;

c) rozšíří opatření stanovená v článku 4 na hospodářství nacházející se v okruhu 20 km (zahrnutá v ochranném pásmu) od zamořeného (-ých) hospodářství;

▼M5

d) provede opatření přijatá postupem podle čl. 20 odst. 2, zejména pokud jde o zahájení programu očkování nebo jiných, alternativních opatření;

▼B

e) provede epidemiologické šetření v souladu s článkem 7.

Odchylně od písmene c) však mohou být ustanovení, která se týkají přesunu zvířat v daném pásmu, přijata postupem podle čl. 20 odst. 2.

2. Příslušný orgán může pásmo uvedené v odst. 1 písm. c) na základě epidemiologických, zeměpisných, ekologických či meteorologických okolností rozšířit či zmenšit, přičemž o tom uvědomí Komisi.

3. Pokud se pásmo uvedené v odst. 1 písm. c) nachází na území více členských států, spolupracují příslušné orgány dotčených členských států ne vymezení uvedeném pásmu. Pokud je to nezbytné, pásmo se vymezí postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 7

1. Epidemiologické šetření zahrnuje:

a) délku doby, po kterou v hospodářství může být katarální horečka ovcí přítomna;

b) možný původ katarální horečky ovcí v hospodářství a určení ostatních hospodářství, v nichž mohla být zvířata infikována nebo nakažena ze stejného zdroje;

c) přítomnost a rozšíření vektorů choroby;

d) přesun zvířat z dotčených hospodářství a do nich nebo odstranění mrtvých těl z dotčených hospodářství.

2. Za účelem plné koordinace všech opatření nezbytných k zajištění co nejrychlejší eradikace katarální horečky ovcí a provedení epidemiologického šetření je zřízena krizová jednotka.

Obecná pravidla týkající se národních krizových jednotek a krizových jednotek Společenství se stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 8

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán kromě opatření podle článku 6 vymezil ochranné pásmo a pásmo dozoru. Při vymezování pásem se přihlédne k zeměpisným, správním, ekologickým a epizootologickým faktorům spojeným s katarální horečkou ovcí a k systému kontroly.

▼B

2. a) Ochranné pásmo se skládá z části území Společenství o poloměru alespoň 100 km okolo každého zamořeného hospodářství.

▼M5

b) Pásmo dozoru tvoří část území Unie rozprostírající se nejméně 50 km za hranici ochranného pásma, ve které nebylo posledních 12 měsíců prováděno očkování proti katarální horečce ovcí živými oslabenými očkovacími látkami.

▼B

c) Pokud se taková pásma nacházejí na území několika členských států, spolupracují na vymezení pásem uvedených pod písm. a) a b) příslušné orgány dotčených členských států.

d) Je-li to nutné, vymezí se ochranné pásmo a pásmo dozoru postupem podle čl. 20 odst. 2.

3. Za účelem změny ohraničení pásem definovaných v odstavci 2 může být na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu přijato postupem podle čl. 20 odst. 2 přijato rozhodnutí, jež přihlédne k:

a) zeměpisné situaci a ekologickým faktorům;

b) meteorologickým podmínkám;

c) přítomnosti a šíření vektoru;

d) výsledkům epizootiologických studií provedených v souladu s článkem 7;

e) výsledkům laboratorních vyšetření;

f) použití opatření pro tlumení, a to zejména opatření na dezinsekci.

Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby se v ochranném pásmu použila tato opatření:

a) identifikace všech hospodářství v pásmu, která chovají zvířata;

b) příslušný orgán zahájí program epizootologického dozoru, jehož základem je sledování ověřovacích skupin skotu (nebo v případě jejich nepřítomnosti jiných druhů přežvýkavců) a populací vektoru; tento program může být stanoven postupem podle čl. 20 odst. 2;

c) zvířata nesmějí ochranné pásmo opustit. Postupem podle čl. 20 odst. 2 však může být zejména pro zvířata z té části ochranného pásma, kde je prokázána nepřítomnost viru a vektorů, rozhodnuto o výjimkách z tohoto zákazu.

▼B

2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 může být postupem podle čl. 20 odst. 2 nebo z podnětu členského státu, který o tom uvědomí Komisi, přijato rozhodnutí provést v ochranném pásmu očkování zvířat proti katarální horečce ovcí a jejich označení.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby:

1. se v pásmu dozoru použila opatření stanovená v čl. 9 odst. 1;

▼M5

2. v pásmu dozoru bylo veškeré očkování proti katarální horečce ovcí pomocí živých oslabených očkovacích látek zakázáno.

▼B

Článek 11

Opatření přijatá v souladu s články 6, 8, 9 a 10 se změní nebo zruší postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 12

Odchylně od článků 9 a 10 se ustanovení o přesunu zvířat do ochranného pásma a pásma dozoru nebo z těchto pásem stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

V případě přijetí rozhodnutí podle prvního odstavce se pravidla použitelná pro obchod stanoví stejným postupem.

Článek 13

Pokud je v určitém regionu epizootie katarální horečky ovcí obzvláště závažná, přijmou se veškerá dodatečná opatření, která mají dotčené členské státy provést, postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 14

Členské státy zajistí, že příslušné orgány přijmou všechna nezbytná opatření, aby všechny osoby usazené v ochranném pásmu a pásmu dozoru byly plně informovány o platných omezeních a provedly kroky nezbytné pro řádné provádění příslušných opatření.

▼M4

Článek 15

1. Členské státy určí národní laboratoř pověřenou laboratorními zkouškami stanovenými touto směrnicí a zpřístupní údaje o této laboratoři a jakékoli následné změny ostatním členským státům a veřejnosti.

Podrobná pravidla pro jednotné uplatňování tohoto odstavce mohou být přijata postupem podle čl. 20 odst. 2.

▼M4

2. Úkoly národních laboratoří určených v souladu s odstavcem 1 jsou uvedeny v příloze I.

3. Národní laboratoře určené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku spolupracují s referenční laboratoří Společenství uvedenou v článku 16.

▼B

Článek 16

Referenční laboratoř Společenství pro katarální horečku ovcí je uvedena v příloze II. Aniž je dotčeno rozhodnutí 90/424/EHS a zejména článek 28 uvedeného rozhodnutí, jsou úkoly této laboratoře definovány v části B přílohy II.

Článek 17

Pokud je nezbytné zajistit jednotné používání této směrnice, znalci Komise provedou ve spolupráci s příslušnými orgány kontroly na místě. Za tímto účelem mohou prostřednictvím kontroly reprezentativního počtu hospodářství ověřit, zda příslušné orgány kontrolují dodržování této směrnice. Komise informuje členské státy o výsledcích provedených kontrol.

Členský stát, na jehož území se kontrola provádí, poskytne znalcům při plnění jejich mise veškerou nezbytnou pomoc.

Obecná prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 18

1. Každý členský stát vypracuje pohotovostní plán, v němž upřesní, jakým způsobem použije opatření stanovená v této směrnici.

Tento plán by měl umožnit přístup k zařízením, k vybavení, k pracovníkům a k dalším vhodným prostředkům, které jsou nezbytné pro rychlou a účinnou eradikaci choroby.

2. Kritéria, která se zohlední při vypracování plánu podle odstavce 1, jsou uvedena v příloze III.

Plány vypracované podle těchto kritérií se předloží Komisi nejpozději do tří měsíců od zahájení používání této směrnice.

Komise plány přezkoumá, aby určila, zda umožňují dosažení žádaného cíle, a navrhne dotčenému členskému státu požadované změny, zejména s cílem zajistit jejich slučitelnost s plány ostatních členských států.

Komise schválí plány, v případě nutnosti pozměněné, postupem podle čl. 20 odst. 2.

Plány mohou být následně stejným postupem změněny nebo doplněny, aby se přihlédlo k vývoji situace.

▼B

Článek 19

V případě potřeby se Rada může kvalifikovanou většinou usnést, že tuto směrnici na návrh Komise změní.

Přílohy se změní postupem podle čl. 20 odst. 2.

Nezbytná prováděcí pravidla k této směrnici se stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 20

1. Komisi je nápomocen Stálý veterinární výbor.

2. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([1]).

Období uvedené v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na patnáct dnů.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 21

Komise může postupem podle čl. 20 odst. 2 přijmout na dobu dvou let přechodná opatření, aby se usnadnil přechod na nový režim stanovený touto směrnicí.

Článek 22

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato ustanovení, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob, jakým má být tento odkaz učiněn, si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 23

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 2.

▼B

PŘÍLOHA I

▼M4

———————

▼B

B. ÚKOLY STÁTNÍCH LABORATOŘÍ PRO KATARÁLNÍ HOREČKU OVCÍ

Národní laboratoře pro katarální horečku ovcí odpovídají za koordinaci norem a diagnostických metod, které stanoví každá diagnostická laboratoř v členském státě, využití činidel a za testování očkovacích látek. Za tímto účelem laboratoře:

a) mohou poskytovat diagnostická činidla diagnostickým laboratořím, které o ně požádají;

b) budou kontrolovat kvalitu všech diagnostických činidel používaných v daném členském státě;

c) budou organizovat pravidelné srovnávací testy;

d) budou udržovat izoláty viru katarální horečky ovcí z případů potvrzených v daném členském státě;

e) zajistí potvrzení pozitivních výsledků získaných v regionálních diagnostických laboratořích.

▼B

PŘÍLOHA II

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΙΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

▼M6

REFERENTNI LABORATORIJ ZAJEDNICE ZA BOLEST PLAVOG JEZIKA

▼B

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

▼M7

Laboratorio Central de Veterinaria – Área de Sanidad Animal

Ctra. M-106, P.K. 1,4

28110 Algete (Madrid)

ŠPANĚLSKO

▼B

B. ÚKOLY REFERENČNÍ LABORATOŘE SPOLEČENSTVÍ PRO KATARÁLNÍ HOREČKU OVCÍ

Referenční laboratoř Společenství má tyto úkoly:

1. po poradě s Komisí koordinovat metody používané členskými státy pro diagnostiku katarální horečky ovcí, a to zejména:

   a) určováním, uchováváním a poskytováním kmenů viru katarální horečky ovcí pro sérologické testy a pro přípravu antisér;

   b) poskytováním standardních sér a jiných referenčních činidel národním referenčním laboratořím za účelem standardizace testů a činidel používaných v jednotlivých členských státech;

   c) vytvořením a udržováním sbírky virových kmenů a izolátů katarální horečky ovcí;

   d) organizací pravidelných srovnávacích testů diagnostických postupů na úrovni Společenství;

   e) shromažďováním a vyhodnocováním údajů a informací o používaných diagnostických metodách a o výsledcích testů prováděných ve Společenství;

   f) charakterizací izolátů viru katarální horečky ovcí nejmodernějšími dostupnými metodami za účelem umožnění většího pochopení epizootologie katarální horečky ovcí;

   g) sledováním rozvoje v dozoru, epizootiologii a prevenci katarální horečky ovcí;

▼B

2. aktivně napomáhat při určování ohnisek katarální horečky ovcí v členských státech zkoumáním virových izolátů, které jí byly zaslány za účelem potvrzení diagnózy, pro charakterizaci a epizootologické studie;

3. napomáhat výuce nebo doškolování odborníků na laboratorní diagnostiku s ohledem na harmonizaci technik v rámci Společenství;

4. provádět vzájemnou a recipročních výměnu informací se světovou laboratoří pro katarální horečku ovcí, určenou Mezinárodním úřadem pro nákazy zvířat (IOE), a to zejména s ohledem na vývoj situace ohledně katarální horečky ovcí ve světě.

▼B

PŘÍLOHA III

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA PRO POHOTOVOSTNÍ PLÁNY

Pohotovostní plány musejí alespoň:

1. zřídit krizové středisko na národní úrovni, které koordinuje všechna nouzová opatření v dotčeném členském státě;
2. vypracovat seznam místních nouzových středisek, která mají odpovídající vybavení pro koordinaci opatření pro tlumení na místní úrovni;
3. poskytovat podrobné údaje o pracovnících zapojených do nouzových opatření, o jejich schopnostech a odpovědnosti;
4. stanovit, že každé místní nouzové středisko musí být schopno se rychle spojit s osobami nebo organizacemi, které jsou přímo nebo nepřímo dotčeny infekcí;
5. stanovit, že bude k dispozici vybavení a materiály pro řádné provedení nouzových opatření;
6. poskytnout podrobné pokyny o činnostech, které mají být provedeny, a to včetně způsobu neškodného odstranění mrtvých těl, podezření a potvrzení infekce nebo kontaminace;
7. vypracovat výukové programy pro udržení a rozvoj dovedností v oboru a správních postupů;
8. stanovit, že diagnostické laboratoře musejí mít vybavení pro postmortální vyšetření, nezbytnou kapacitu pro sérologické a histologické testy atd. a musejí udržovat schopnost rychlé diagnostiky (za tímto účelem by měl být zajištěn rychlý převoz vzorků);
9. poskytnout podrobnosti o odhadovaném množství očkovací látky proti katarální horečce ovcí potřebném v případě zavedení nouzového očkování;
10. zavést ustanovení pro provádění pohotovostních plánů.